

מוסיקה

זרקול

חיית רוק, גרה בניו יורק

בשנות השבעים היה לו ריד הנציג המושלם ביותר של מוסיקת המחתרת האוונגרדית, המתקדמת, המופרעת והיפה ביותר של ניו יורק המטורפת. ריד המציא סגנון אשר כונה "אוונג' פאנק". הוא הלחין ושר בלהקת מחתרת הקטיפה המצויינת ורעינותיו שימשו כסיס רחב לפאנק ולגל החדש שנוצרו בסוף שנות השבעים. התמונה הושלמה אז בהופעות באיסט וילג' ובמופע המריה המעורבת של אנדרי וורוול. נושאים כמו פרברטיות, ייאוש ומוות לצד תקליטים דוגמת מחתרת הקטיפה עם ניקו ו-LOADED - (ועם השירים גיין המתוקה ורוק'נרול הם קפיצות ענק ברוק האמריקאי ניו יורקי. בתקליטי הסולו שלו המשיך ריד לעסוק בהומורסכסואלים, בטרנסובסטיטים ובישימוש בסמים. הופעותיו היו מהממות ומכארת.

מוסיקאי ריד בלי סמים ומשקאות חריפים

מוטרי ורוחני. לו ריד הוא עדיין חלק גדול מנופה של ניו יורק סיטי.
לשאלה אם מפריע לו שמכנים אותו "אבי הגלי-החדש", הוא עונה, "לא, לא מפריע לי. הייתי רוצה לראות את זה בדולרים ובכספים, תודה. אני חושב שזה נהדר".

על הגיטרה השקופה, הנראית על עטיפת המסיכה הכחולה הוא מספר: "יום אחד ראיתי גיטרת פנדר טלקאסטר ישנה בחנות של ידידי סטיב פרידמן (בעל חנות איש הגיטרה בניו יורק, המשפץ ובונה גיטרות חשמליות למוסיקאים רבים) היא גרמה לי לבכות - פשוט יהלום מושלם. נגעתי בצווארה והיא כאילו נוצר עבורי. אז עשינו דבר איום - ניתחנו. הורדנו את הצוואר והם עשו לי גוף מפלקסיגלאס, עם כל האפקטים שלי בתוכו. לגוף הזה הצמדנו את הצוואר הנהדר הזה. זו הגיטרה שבה אני משתמש. לו ריד הוא עדיין, ניו יורק סיטי". היום הוא אינו מרשה להכניס לאולפן ההקלטות סמים או משקאות חריפים. אם הוא הצליח לעבור את ההופעות שבהן היה מריק הרואין על הבימה, על רקע שיר בשם זה ואם ניו יורק מצליחה עדיין לנשום ררך מיסוך הערפיח העוטף אותה - הרי ששיניהם ישראו צמודים, חיים ויוצרים עוד זמן רב.

מה נשמע

● ישראל משתלבת במהירות בתעשיות בינלאומיות. גם תעשיית המוסיקה המקומית

שחקן מוסיקאי קוררי תקליט זהב

זמר ברוזה (משמאל) ומנכ"ל דולק תקליט פלטינה כפול

תופחת. נהוג להעניק תקליטי זהב ופלטינה למוסיקאים אשר מוכרים כמויות גדולות של תקליטים. כחול זה נמדד במיליונים. אצלנו תקליט זהב מוענק על מכירה של יותר מ-20 אלף עותקים, ופלטינה על מכירת 40 אלף. בתמונה העליונה נראה לי קוררי (ברונו מתהילה) מקבל תקליט זהב עבור התקליט הראשון של החברה מתהילה מידי יוסי לבנון, מנהל הפירטום ויחסי הציבור של איסטרוניקס. בתמונה התחתונה מגיש ג'ו דולק, מנכ"ל סיבייטס באירופה, תקליט פלטינה כפול לדויד ברוזה. תקליטו האשה שאיתי הוא להיט היסטרי, שנמכר ביותר מ-80 אלף עותקים בתוך זמן קצר.

TRANSFORMER, ברלין ולב רוקנרול הם מיצירותיו הבולטות בסוף שנות השבעים.

פסימטי, לא ציניקן. לו ריד מצטלם בגווני כחול. תקליטו הלפני-אחרון, המסיכה הכחולה, זכה להצלחה בארצות-הברית, אחרי כמה שנות רגיעה מסחרית. לו ריד מיוחד גם היום, והוא יודע זאת. הביוגרפיה הרשמית שלו, המופצת על-ידי חברת התקליטים ארסי-איי, מגדירה אותו בשני מישפטים באופן מדויק עד כאבי: "ריד פסימטי, לא ציניקן. הוא ראה בניהוליוס בריחה מפתח אך מסוכנת והאמין כי למרות הקשיים, מאבק למען אהבה הוא הכרח

תקליטים

טיב וכנות

גידי גוב — 40:06 ; הד ארצי BAN 14929

לגידי גוב יש הרבה מה לומר. הוא יוצר עם מלחינים טובים, דוגמת יוני רכטר ואבנר קנר. התמלילים באים ממקצוענים-קרוכים כמו אהוד מנור, טלי כהן, עלי מוהר וענת גוב.

גידי גוב הוא זמר טוב שנעים מאוד לשמוע את שירתו. ההפקה המוסיקלית והעיבודים של יוני רכטר, הנגנים המנוסים וההקלטה הנקייה של גרי אקשטיין, מרכיבים תווית ציון לשבח ההישג. יש בתקליט כנות, וגידי גוב מעביר אותה היטב.

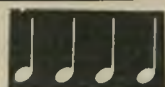
מותק של חלום

יוריתמיקס" — חלומות מתוקים (עשויים מזה); איסטרוניקס PL 25447

זוהי להקה של שני יוצרים. אן לנוקס ורייב סטיוארט פרשו מהתיירים והחליטו לבצע נסיונות שיובילו אותם לדרך מיוחדת כסגנון הגלי-החדש הרב גוני מדי. השותפות הקרובה הזו הפיקה ראש מוסיקלי מושך, עדין אך תקיף, המוביל את המאזין אחריו. ליוריתמיקס אולפן של שמונה ערוצים, שבו הוקלט אלבום זה. כל המוסיקה מופקת על-ידי השניים, וראויה במיוחד לציון נגינתו של סטיוארט בקלידים אלקטרוניים ובגיטרה. כושר שירתו וטווח קולה של לנוקס ענק. אם חלק מלחני השירים סובלים מדרלות-מה,

באמת חי

ג'ייג'יי קייל — באמת; REALLY פורנוקול 206 6302+ להקת סטיב מילר — חי ; פונוקול 811 020-1

יש מן המשותף בין שני תקליטים אלה. את כל אחד מהיוצרים, קייל ומילר, ניתן להגדיר בשלוש ארבע מילים עם מקף ביניהן: קייל הוא קאונטרי-בלו-רוק-אמריקה ומילר הוא רוק-רוק-נרול-אמריקה. שניהם ישרים וטהורים, כל אחד בסגנונו.

מג'ייג'יי קייל מגיעות הקלטות שעשה בשנת 1972 והנשמעות מצויינות היום. המוסיקה והשירה מיוחדות ומצויינות.

סטיב מילר ולהקתו הקליטו בתחילת השנה הופעה הכוללת את להיטיהם האחרונים לצד

זה קורה במישפחות הטובות ביותר

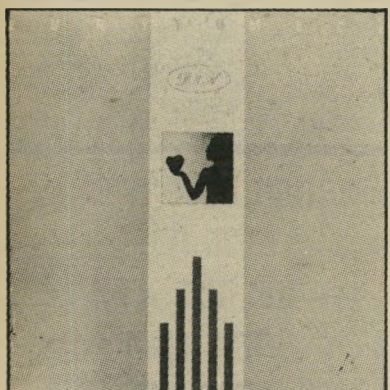
שפיטוב לוי ושלמה גרוניך — אלבום מישפחת; הד ארצי 14988

לתקליט מצורף דף תמלילים ופירוט מבצעי כל קטע. ישנו קטע בשם קושקושון שאת לחנו כתב שלמה גרוניך. מתחת למילותיו מצויין, בראש רשימת המבצעים: "קישקושים: שלמה ושמי". שלוש מילים אלה היו מתאימות יותר כשם לאלבום.

זה אינו נאמר לשלילה. התקליט כולל הקלטות בתיבות של בני משפחת גרוניך ומשפחת לוי לצד שירי השניים, שהוקלטו באולפן. "שמי ושלמה" מציגים למעשה קישקושים שונים, מקצועיים יותר או פחות. חלק מצדדים חן וחלק כלל לא. אין חדש ביצירת לוי וגרוניך, זו אינה בעיה לאלה אשר חיבבו את

כמו במילים של טוב שבת (את איתי/ילד קופץ בי כשאת איתי/בחי...")

הרי שזה נשכח לצד העיבוד והשירה ולנוכח ההבטחה שאלבום זה מבשר יצירות נוספות בעתיד. הקטעים הבולטים במיוחד הם גניפר ומישהו אמר לי.

קורמים. למרות צליל גיטרה מלוכלך מעט, איכות ההקלטה טובה והלהקה נשמעת חביבה וחזקה.

סיגנונם מקודם: פשוט ניתן להמשיך ולהנות. הצד האמנותי החזק ביותר של האלבום מוצג בצילום של שפיטוב לוי ושלמה גרוניך, שעשה מיכה קירשנר. מתחלקים בקרדיט אמנותי זה גם מעצב העטיפה פיליפ בולאך ומפיקת התקליט דורית לנץ.

המדור מעניק לתקליטים המיושה ציונים. לפי הדירוג הבא: תו אחד - רע; שני תווים - חלש; שלושה תווים - כבה; ארבעה תווים - טוב; חמישה תווים - מצויין.

ארי פרנקל